

Յ Ե Ռ Ա Ջ Ա Բ Ե Ն

Աս օրագիրը, որ իրեն փոխան գրած է գրոսգրներով բնասանիք կրթել, կրթելով ուսուցանել, ասա եւ այժմ ազգին մէջ, մեծ գրուտակար ընդունելութիւն գտաւ: Օսմանական կողմերէ եկած նամակներ իրենց դժուարութիւնը ցուցնելէն ետքը, չէ թէ միայն զմեզ կը քողարկեն, սկըսածնէս ազգին սիրոյն համար յառաջ տանելու, այլ նաեւ իրենց ազգային զգածմանց բողոքներն ալ կը յայտնեն, եւ կը հարցնեն, «Ի՞նչ արդեօք ժամանակաւ նոյն հնդկաստանօրեաց թերթը ու թորեաց թերթի փոխուելու կարելութիւն մը չի՞նչ»: Մենք սա թերթիս մէջ անոնց պատասխան ապով դժ կը լլանք եւ կըսենք թէ, մեր կողմնէ, չէ թէ միայն դժուարութիւն չի՞նչ, այլ նաեւ սուրբ եւս յոժարահամբովիւն կայ ազգին համար աշխատելու: Բայց սա բանս դուս մեզմէ կտրոււմ ո՛րի կարծողները եթէ չեն սխալի նէ, դէ՞ թէ խորունկ չեն մտածեր: Ա՛ս արարչագին մեր ազգին ընկերայասիրութենէն մեծասէր կտրոււմ ունի, ինք սխալի ըլլայ որ ապագայութեան բնութիւն համապատասխանէ: — Թերթերուս անձկութիւնը նոյն խի մենք կը ճաննանք, շատ հատուածներ որոնք նոյն թերթերու մէջ կրնային սեղի սենեկալ եւ մեր Ազգէն սիրով կարգացուի, թերթերուն անձկութեան համար, կամ հատուածին քիչ մը երկնիէկ ըլլայուն համար, մեր մեծ ցաւովս դուրս թող կը տրուին: — Մենք մեր ազգին սա 1858 սաղուսն «ԵՐԿՐԱՆ» նուիրելով, եւ ի փոսու Աստուծոյ եւ յօգուտ ազգին աշխատելով, ձեռնասուտութիւնն ալ Ազգին կը ձգենք: